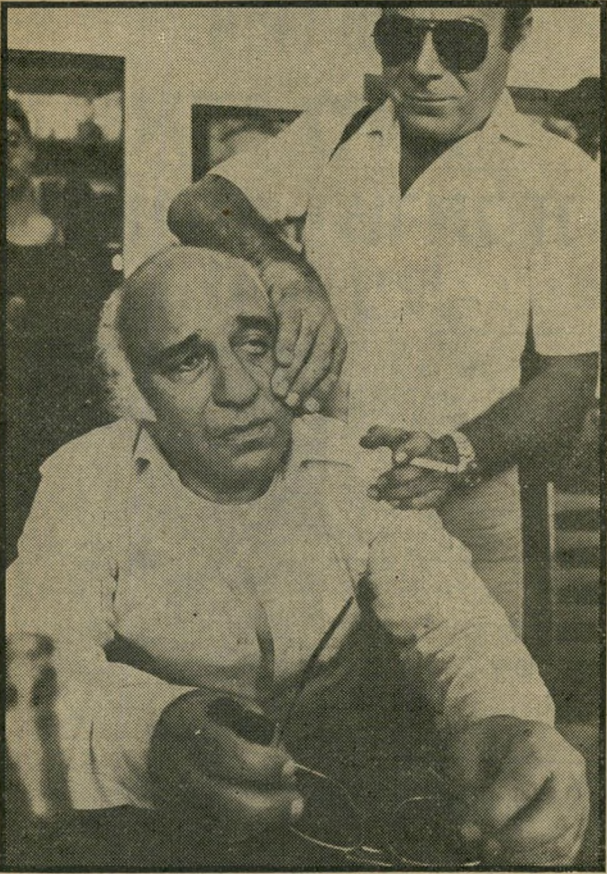

מאיר שליו לועס מאכלים מיזרחיים אך אינו בולע אותם. ומנתח-הלב מייעץ שלא לקרוא עיתונים

למגיש התוכנית הטל-וויזיונית ארץ אהבת, מאיר שליו, יש, כידוע, בעיה גסטר רונומית. הוא נאלץ מדי פעם לטעום מאכלים שונים של עדות-ישראל, שבחלקם אינם ערבים לחיכו. שליו טוען שהי מאכלים האהובים עליו הם מרק, חמין, קרפלעך וקניידלך. מה הוא בכל זאת עושה כשהוא נאלץ לאכול מאכלים שאינם

שנערכה בכניסה לאולם, היו שאמרו: "שיחזור לאמריקה! עוד יהודי שבה אל לנו בטענות!"

צופי התוכנית שעה טובה לא הבינו מדוע קרא ה-שחקן היהודי-אמריקאי וולטר מתאו למנחה התוכנית **מני פאר** בשם "מנחם". לפני ה-תוכנית הוא סיפר למני שמה שמצחיק אותו זה שבארץ ל-

נעים רמתי יושב-ראש ועד-עובדי-הרנטגן מזיל דימעה, וחברו-לעבודה מנגב את פניו המיוסרים. רמתי בא לפגישה עם ממלא-מקום מוז"ל החסתדרות, ישראל קיסר, בסיכום המתמשך של עובדי-הרנטגן. הוא נאם בחתרות, הניף את ידיו ואף בכה, כשתאר את מצב הרנטגאים.

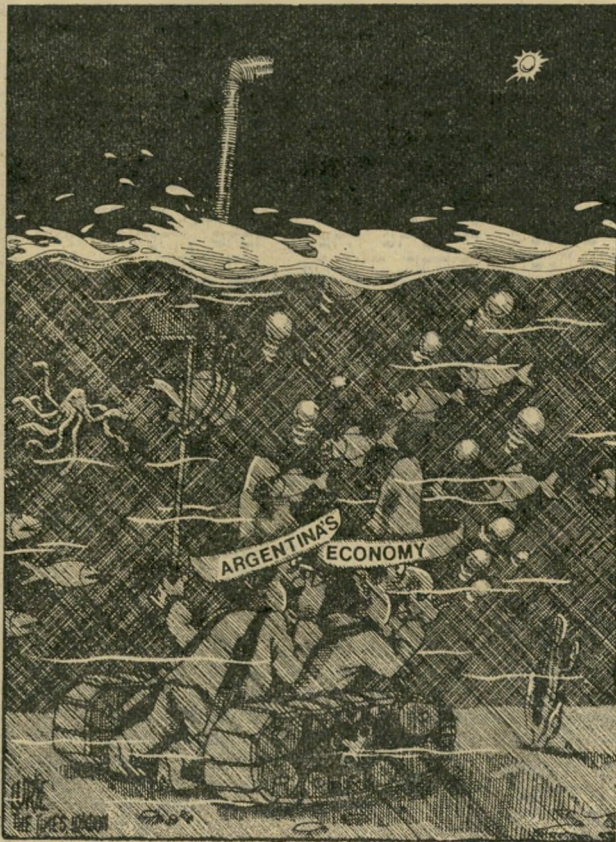
ממזרח אירופה? שליו גילה שהוא אינו אוכל אותם כלל. כאשר המצלמה מצלמת אותו הוא לועס את האוכל, אך אינו בולע אותו.

הפרופסור **יהושפט הרמתי** מספר שיש לו בעיות לגבי שמו. רבים קוראים לו "פטי" ונראה שכינוי זה לא הובן כהלכה בחו"ל. מפני ש-FATTI הוא כינוי אמריקאי מקובל לשמנים.

למנתח-הלב הידוע, **מני פאר**, יש דרך בדוקה ל-מניעת התקפי-לב. כאשר הוא נשאל איך עושים זאת, הוא משיב: "קודם כל להפסיק לקרוא עיתונים!"

לצלם **אגד, חנן וקס** לר, ציפתה הפתעה לא-ניעמה כשנכנס להתקלח בחדרו ב-מלון, אחרי נסיעה מתישה של 18 שעות. הוא פתח את ברז המים החמים במלון הילטון רעמסטס החדש, והברז נשאר בידו.

אחרי שהסיר התארך ביום, הוא נוצל לסיור בעיר ולקניות רבות. הפליא בקניון תינו הרבות חיכ הליברלים **בני שליטא**.

רענן לוריא הפסיד בעיקבות קאריקטורה זו שמונה עיתונים ארגנטיניים, שפירסמו באופן קבוע את עבודותיו. הקאריקטורה שמה ללעג את הארגנטינים, שכלכלתם שקועה בתחתית הים, והם מאמינים שבעזרת פריסקופ שאינו מחובר לשום דבר הם יצליחו להפחיד את האנגלים. לוריא, המצויר עבור 400 עיתונים ברחבי העולם, צייר את הקאריקטורה הזו לפני שהארגנטינים הטביעו באמצעות טיל אחד משחתת בריטית.

בעת הדיון בכנסת על אושיות הבית אמרה ח"כ **שו"מריה אלרני**, שהכנסת עובדת לפי שיטת (אליעזר) **שום** טק. כשהתבקשה להסביר את דבריה אמרה: "כאשר שאלו פעם את שוסטק אם הוא מבין משהו, הוא ענה שהוא אינו מבין את הנושא, אך אינו צריך להבין, משום שיש לו רוב."

המתנינים ליד הרמזור בקרן הרחובות פרישמן-דינגוף כבר רגילים לכך שבגלל עומס התנועה נוהגים הנוסעים לכסוע זה של רחוב פרישמן לכיוון חוף הים באיטיות. אך ביום השישי היתה להולכי-הרגל הזדמנות לצפות בח"כ **שימי עין פרץ**, שבשעת אחר-צהריים מוקדמת ישן ברכב שהסיע אותו. ראשו היה שמוט, פיו היה פעור והוא לא התעורר מהרעש שהיה סביבו.

השמן הרותח הזכיר לרבים מן הנוכחים את הימים הטובים כשבגרש היה חור ומנת פלאפל שימשה כארוחת-מלכים. הטבה שעמד מאחרי הסירים לבש בגדים לבנים כשלג. הוא הובא למקום במיני חד משוק בצלאל, עם כל הסיי רים והתנורים. היה זה במסיבת יום-העצמאות המסורתית שערכו זוג הפירסומאים **זמיר רה וחיים פלד** בגן ביתם בהרצליה. זה לצד זה עמדו בתור הפלאפל, שמעון פרס, חיים בר-לב ו**ג'רלד יעקבי**, ליד **רוני מילוא ורגאל כהן**-אורגן מן המחנה האחר. בצד השני של הגן התאחדו בשירה לצלילי האקורדיון **רב יוד**-קובסקי ושלמה נקדימון

אסתר זוכוביצקי בתו של המיליארדר היהודי-פאני שאול אייזנברג, מציעה תמונה למכירה פומבית. זוכוביצקי היתה בין המוזמנים לארוחת-ערב שערך המיסעזן משה צור, ושבה נמכרו תמונות של הצייר ברוך אלרון, שהכנסותיהם היו קודש לאיל"ן. במהלך המכירה לקחה זוכוביצקי את העניינים לידיה, וכשהיא נעזרת בפייגה זימרמן, שהצביעה כל הזמן על מי שעדיין לא קנו תמונה כלשהי, היא מכרה את מרבית התמונות במכירה הפומבית.

ממא עד מוצרט, סיפור סיורו של הכנר **אייזק שטרן** בסין לפני שלוש שנים, וזה הקהל לשמוע דברים כדורבנות מפי הכנר עצמו. שטרן, שבא לאולם לקראת סוף הסרט ושישב על המדרגות עד שנדלקו האורות.

אמר לקהל שבסין מצא כנרים ופסנתרנים בעלי כישרון והם אינם יהודים. הוא הוסיף מיש פטים על המחסור שיש בתחושת האחוה והסובלנות. אך נראה שדבריו התקבלו בקרב הקהל בחוסר-סובלנות. בקבלת-הפנים,

מידעות אחרונות מול **שמואל שניצר** ולוי יצחק היר"י **שלמי** ממערב, וכיאה לרוח הזמן, התקבצו ילדיהם ונכדיהם של האורחים מול מכשיר ה-וידיו שהקרין סרט ישראלי. אחרי הקנת הבכורה